

Føroyskir Yrkisfotografar:

Danskir fotografar taka ofta stór-arbeiði frá føroyskum

Sum ein partur av LISU, eru eisini tey fólk, sum hava til arbeiði at taka og framkalla myndir. Nakrar av hesum myndum vóru eisini at siggja á framsýningini í Ósaskúlanum.

Arbeiðið hjá yrkisfotografum umfatar í stuttum alt frá hugnaligum familjufotografum til stórra arbeiðsuppgávur við reklamum fyri fyrirkur, sum seta stóran pris uppá, at fáa etikettir og pakkar at siggja lovandi út fyri keypan.

Fotografar í Føroyum, sum hava til uppgávu at røkja myndamarknaðin,

skipaðu seg fyri sløkum ári síðani í fakfelag, sum verður kallað Føroyskir Yrkisfotografar. Felagið telur 11 limir.

— Stigið at stovna fakfelag, varð tikið fyri at styrkja støðuna hjá virkandi fotografum í landinum. Tað kemur fyr, at fólk verður sett í starv sum fotografur, sjálvt um pappírini ikki eru í lagi, sigur Jørgin Lützen, formaður í Føroyskir Yrkisfotografar.

— Okkara mál eru, at føroyskir fotografar skulu hava rættindi til ta myndatøku, sum er her í

landinum. Tað kemur alt ov ofta fyr, at útlendskir fotografar taka høvuðsuppgávur frá okkum sum t.d. »Dansk skolefotografiering« og »Børnefoto«.

Viðari sigur Jørgin, at eitt gott fakfelagsarbeiði vil eisini skapa betri samarbeiði millum fotografarnar í Føroyum.

— Vit hava nú møguleika at upplýsa limirnar, og at standa sterkari viðvikjandi umsóknum fyri livilgari viðurskiptum. Í lötuni arbeiða vit við eini umsókn um tollætta uppá ymiskt tilfar.

Hóast fotografering

onkuntið kann vera væl lønandi arbeiði, er tað greitt, at nógvir fotografar gera eitt gott skapandi arbeiði innan myndatøku í Føroyum. Hetta ger nevniliga fleiri fotografar til listarfólk, sum við at skjóta myndir kunnu lýsa náttúruna og nógva samfelagslig viðurskipti við myndum ella myndatalvum.

Tá LISA byrjaði at virka, heitti felagið á fotografarnar um at skipa seg í felag, so at hendan greinin innan list eisini skuldi verða umboðað.

Hóast Føroyskir Yrkis-

fotografar í dag enn er eitt ungt felag, tykist tað sum arbeiðsuppgávarnar longu nú eru nógvar. Tað eru 15 faglærð fólk innan fotografering í Føroyum, men 4 eru í lötuni ikki í starvi. Elsti limur í Føroyskir Yrkisfotografar er Ella Dahl í Vági. Hon hevur síðani seinna heimsbardaga arbeiðt sum fotografur.

Tankin at stovna fakfelag fyri fotografar er gamal, men av ymsum orsøkum er tað fyrst vordið til veruleika í ár.

Stra

Hoppini fjæsið...

verður leikurin, sum Klaksvíkar Sjonleikarafelag nú er farið undir at venja, fyribils kallaður.

Hetta er ein skemti-leikur, sum á danskum verður kallaður »Den svævende jomfru«. Pouline Slættanes hevur umsett leikin eftir Arnold & Bach.

— Vit hava enn einaferð valt ein skemtileik, tí tørfert er at fáa áskoðarar her norðuri at vitja teir meira álvarsamu sjónleikarnar, sigur Adelborg Linklett, formaður í sjónleikarafelagnum.

Um alt gongur eftir ætlan, verður leikurin framfördur í januar mánað. Kári Øster instruerar leikin.

Soltið við ungdómsleikum

— Ahugin at spæla sjónleik millum ungdómin manglar ikki, men verulígt trot er á ungdómsleikum. Ynskilið hevði verið, um meira bleiv skrivað á hesum økinum sigur Adelborg.

— Eitt annað tómrúm eru tey eldru, sum fyrr spældu sjónleik í Klaksvík, men sum vit alt ov sjaldan siggja á pallinum longur. Men ein fyrirtreyt at fáa ung og eldri við í sjónleikalívið er at umstøðurnar verða frægari, bæði til venjing og hugnaliga samveru. So manglar bert, at fáa fólk at leiðbeina leikarnar, so spælið fær tað rætta flogið yvir sær, sigur Adelborg at enda.

Stra.

Farvæl biohøll - halló óvissa

NEI — og tátir frá býráðnum spenna bein fyrir virkseminum hjá Klaksvíkar Sjonleikarafelag, ið raggar illgongd avstað við óvissu fyrir framman

Hóast áskoðarin enn einaferð fer vælnøgður heim, aftaná at hava sæð leikarar frá Klaksvíkar Sjonleikarafelag sýnt leikmynd á pallinum, eru trupulleikarnir »bag kulissene« ikki smáir.

Umboð fyri nevndina í felagnum, Adelborg Linklett og Rudolf Joensen, siga, at royndirnar at fáa

betri umstøður at arbeiða undir vinna litlan og ongan frama millum býráðslimir og fara tiskil fyrir skeyti.

— Fyri goðum ári síðani ætlaði Klaksvíkar Sjonleikarafelag at keypa biohøllina í býnum, men hesar ætlanir fóru í vaskið, tí samarbeiðsviljin frá myndugleikunum var

millum annað ov litil. Eisini vóru trupulleikar við prísinum, og tað, at áðanin av hølinum vildi hava pantibrev í keypinum.

— Tørfert er at trúgva, at býráðið fer at taka stig til, at hóskaði bygningur verður bygdur, sum fer at loysa hølustrupulleikarnar. Tí hevur Klaksvíkar Sjon-

leikarafelag biðið um fund við hallarnevndina, um leigu av sjónleikarhølinum hjá KÍ. Tað er alt ov køvandi fyrir eitt felag at fjakka runt sum sigøynarar, uttan at hava eitt trygt stað at goyma kulissir, klæðir og sminku. Vit

hava eisini troymt møguleikarnar hjá býráðnum, eitt lítiðlatað ynski um høli í býnum, sum vit kundu nýtt til kontór — men til fánýtis.... greiða Rudolf og Adelborg frá.

Stra.

Umstøðurnar hjá sjónleikarunum eru trongligar

Pallmyndin Skálatoftir

Í samband við listarstevnuna framfördi Klaksvíkar Sjonleikarafelag eina pallmynd um Skálatoftir.

J. Simun Hansen, sum hevur arbeiðt dugliga við bygdasøguligum tilfari, gav eina litla frásøgu um lagnuna, sum bygdin fekk. Hann visti millum annað á ta sosialu støðuna, sum kann kollrenna eina so

litla bygd — so sum ognarviðurskipti og tað at giftast ov gamal.

Um pallmyndina kann í stuttum verða sagt, at hon gav eina frálíka mynd av tí støðu, hendan vanlukku bygd var í.

Leikurin lýsti væl eina farna tíð og teir trupulleikar, sum netupp hendan bygdin hevði at dragast

við — og sum gav henni banasárið.

Tann stutta tíðarfreistin at seta leikin upp, og at venja í, ávirkaði í støðum spæli eitt sindur, men ikki so tað bilaði.

Ein stak væl smiðaður pallur, og gomul føroysk klæðir gjørdu lötuna hugnaliga og sigandi.

Stra.